

Батько та Син

Петро Гулак-Артемівський

(Байка)

"Ей, Хведьку, вчись! Ей, схаменись! —
Так панотець казав своїй дитині: —
Шануйсь, бо, далебі, колись
Тму, мну, здо, тло — спишу на спині!" [1]
Хведько не вчивсь — і скоштовав
Березової кашки,
Та вп'ять не вчивсь і пустував —
Побив шибки і пляшки;
І, щоб не скоштувать од батька різочок,
Він різку впер в огонь та й заховавсь в куток.
Аж батько за чуб — хіп! — і, не знайшовши різки,
Дрючком Хведька разів із шість оперезав!..
Тоді Хведько скрізь слізки
Так батькові сказав:
"Коли б було знаття, що гаспидська дрючина
Так дуже дошкуля, то, песька я дитина,
Коли б я так робив:
Я б впер дрючок в огонь, а різки б не палив!"

29 октября 1827 г.

[1] До цього рядка у першодруковій подано авторську примітку: "Кто учился у дьячка по старинному славянскому букварю, тот знает, что значит: тма, мна, здо, тло, кто, что, мню и проч. Сколько воспоминаний!.."